

van het bestaan van het N.H.G. elk lid deel uitmaakt van een lokale studiegroep. Deze opgave zal ongetwijfeld zware eisen stellen aan de centrumbesturen; vaak zal men er alleen in slagen het doel te bereiken door de mensen persoonlijk op te zoeken, door contactpersonen bijeen te brengen voor een bespreking over de te volgen werkwijze of door introductie van leden in een bestaande studiegroep, zodat zij op deze wijze kennis kunnen nemen van de werkzaamheden.

Het zal voor een goede informatie van de centrumbestuurders, maar ook voor de individuele leden, nuttig zijn, wanneer in „huisarts en wetenschap” in de rubriek „Uit de centra” regelmatig verslag wordt uitgebracht over de verschillende activiteiten. Misschien dat hierdoor inductie van initiatieven ontstaat, ideeën worden uitgewisseld en wordt bevorderd, dat ieder lid dit jaar deelneemt aan de werkzaamheden van een studiegroep.

De redactie doet een ernstig beroep op de centrumsecretarissen en de studiegroeprapporteurs ervoor zorg te dragen, dat in deze rubriek regelmatig aan de lezer informatiemateriaal kan worden aangeboden. H.

UIT DE CENTRA

Centrum Rotterdam en Omstreken

Verslag van de Contactbijeenkomst met de vertegenwoordigers van de studiegroepen op vrijdag 16 oktober gehouden in het Artsencentrum Rotterdam

Na de opening door voorzitter Havelaar hield Hofmans namens het N.H.G.-bestuur een korte inleiding, waarin hij allereerst de situatie in den lande schetste wat betreft de zelfwerkzaamheid der leden. Indien men aanneemt dat er 25 à 30 studiegroepen van ongeveer tien leden min of meer regelmatig functioneren, dan volgt hieruit, dat nog vele N.H.G.-leden het lidmaatschap niet in organisatorisch verband beleven en geen actieve bijdrage leveren aan de bestudering en concretisering van de huisartsengeneeskunst. Op zichzelf is dit feit niet verontrustend, doch na drie jaar opbouw van het N.H.G. in voornamelijk organisatorisch verband, dient deze

zelfwerkzaamheid van de leden nu toch wel wat te worden geactiveerd. In feite kan men geen bewust lid zijn zonder deel te nemen aan de werkzaamheden van een studiegroep. Dit is een overtuiging, waarvan de waarde nog niet door iedereen op haar juiste betekenis wordt geschat. Het communiceren over het eigen dagelijkse werk met collegae is voor hen, die hiermede begonnen zijn, een onmisbaar contact geworden.

De vraag, die steeds wordt gesteld, is: „Welke onderwerpen zijn geschikt om besproken en bestudeerd te worden?” Het antwoord hierop is eenvoudig; men moet bestuderen, wat men in de algemene praktijk tegenkomt. Ziet men eenmaal de belangrijkheid van ogenschijnlijk eenvoudige problemen, dan ligt er een enorm terrein braak. Een vaste omschrijving van het werkkerrein is niet te geven, doch essentieel is de bestudering van de specifieke wijze, waarop de huisarts zijn problemen oplost.

Men moet zich ervoor hoeden onderwerpen te behandelen, die kennelijk tot het terrein van een specialist behoren, doch zijn keuze bepalen tot die problemen, waarin de huisarts deskundig is.

Spreeker ging voorts in op de meest gewenste samenstelling en organisatie van een studiegroep. Een aantal van tien personen is gebleken het meest geschikt te zijn. Houdt men maandelijks een bijeenkomst, waarop bij toerbeurt een van de leden een voordracht houdt, dan is ieder eenmaal per jaar aan de beurt, waarvoor men zeker wel de tijd moet kunnen vinden. Belangrijk is een vaste avond in de maand af te spreken en tevens een vroegtijdige convocering met voorafgaande aankondiging van spreker en onderwerp. Elke groep behoort een rapporteur en een discussieleider te hebben. De rapporteur dient van elke voordracht een korte samenvatting van de spreker te ontvangen, iets wat in de praktijk nog al eens op moeilijkheden stuit, aangezien vele leden hun waardevolle ideeën wel gemakkelijk uitspreken, doch minder gemakkelijk op schrift kunnen of willen zetten.

Als voorbeeld van een qua onderwerp en uitwerking goed geslaagde voordracht herhaalde Molendijk zijn reeds in zijn eigen studiegroep gehouden inleiding: „Febbris e causa ignota (?) bij enige kinderen” (wordt gepubliceerd). Uit de reactie van de vergadering bleek men waardering te hebben voor de wijze waarop de spreker zonder hulp van specialist of laboratorium, doch alleen door nauwkeurige waarneming en logische gedachtengang tot een juiste diagnose was gekomen.

Tot slot kwam men tot het eigenlijke doel van deze een- tot tweemaal per jaar te houden contactbijeenkomsten: uitwisseling van ideeën en ervaringen tussen centrumbestuur en studiegroepen. Rapporteurs en discussieleiders van zes studiegroepen waren aanwezig, met name drie Rotterdamse en drie perifere groepen (Schiedam-Vlaardingen, Voorne-Putten en Zuid-Hollandse Eilanden). Over het algemeen bleek men met enthousiasme en vertrouwen het nieuwe seizoen tegemoet te zien. Zo heeft men in de groep Schiedam-Vlaardingen een onderzoek naar de resultaten van de behandeling van otitis media in voorbereiding in samenwerking met twee keel-neus-oorartsen en is te Rotterdam het reeds aangekondigde mastitis-onderzoek nu in het laatste stadium van voorbereiding in samenwerking met de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek.

In de afdeling Voorne-Putten bestaat een organisatorische moeilijkheid, daar reeds in ander verband intercollegiaal contact bestaat over de dagelijkse praktijkproblemen en een afzonderlijke N.H.G.-studiegroep als een doublure wordt gevoeld. Een oplossing hiervoor is wellicht het incidenteel uitnodigen van belangstellende collegae niet-N.H.G.-leden als gesprekspartner of deelnemer aan een onderzoek.

Tot slot kwam men tot de conclusie, dat een regelmatig contact tussen centrumbestuur en studiegroepen bij een zo groot Centrum als Rotterdam, onontbeerlijk moet worden geacht voor een doeltreffende opbouw van het genootschap. Voldaan ging men huiswaarts, hetzij dichtbij in de grote stad, hetzij de donkere wegen en dijken op van de Zuid-Hollandse Eilanden, allen verschillend in geaardheid en wijze van praktijkvoering, doch allen evenzeer overtuigd van de noodzaak onze eigen geneeskunst te stuwen in de goede richting.

E. van Westreenen, secretaris

huisarts en wetenschap

3de JAARGANG - NO 3 - NOVEMBER 1959

<i>Inhoud:</i>	blz.
Van de redactiecommissie	53
F. J. A. Huygen: N.H.G. Quo Vadis? (3)	54
J. R. Borst: Vóórkomen en voorkómen van koolmonoxydevergiftiging	58
B. Stokvis: De individuaalpsychologische psychotherapie volgens Adler	64
Boekbespreking	66/74
H. H. W. Hogerzeil: Notities uit de praktijk van de huisarts	67
C. K. V. van Dommelen: Enkele aspecten van de water- en zouthuishouding van het menselijk lichaam	69
Referaten	73
Huishoudelijk gedeelte N.H.G.-congres	75
Van het bestuur	75
Wat doen de centra van het N.H.G.?	75
Uit de centra	76

Redactiecommissie: A. Hofmans, voorzitter, Rotterdam, — G. J. Bremer, Nieuwkoop — K. G. Brühl, Amsterdam — D. C. den Haan, Leiden.

Redactiesecretariaat: Keizersgracht 327, Amsterdam-C.

Administratie: Fa. A. H. Kruyt, Groot Hertoginnelaan 28, Bussum, Telefoon 02959-16155, Postgiro 142554. Abonnement: f 12.50 per jaar. Voor studenten f 7.50 Buitenland f 15.—. Losse nummers f 1.50.

Advertenties kunnen zonder opgaaft van redenen worden geweigerd.